

[Aksel Larsen.]

også for verdensfreden, om der kunne etableres et nordisk neutralt område; fremfor alt er det sådan, at vi må sikre os ikke at blive udelukket af Norden og blive henvist til at søge det, man med et misforstået udtryk kalder vor sikkerhed, mod syd.

Jeg tror, at Danmark ikke alene folkeligt, kulturelt og historisk hører sammen med Norden, men også, at et udvidet nordisk samarbejde vil være til fordel såvel for Danmark som for de øvrige nordiske lande. Jeg er aldeles sikker på, at i udenrigspolitisk og i sikkerhedspolitisk henseende bør vi absolut orientere os mod Norden. Naturligvis er det for tidligt, og jeg forlanger ikke, regeringen skal tage stilling til, hvad dette skal ende med. Men alene det, at der er ved at komme en diskussion i gang om, hvad der skal ske efter 1969 eller før, hvis NATO opløses tidligere, ja, det er da udmærket; så skal vi ikke forudkalkulere, hvad den kan ende med, men vi kan være med til at påvirke den for også at være med til at bestemme, hvad den skal ende med.

Hvad angår statsministertalen i øvrigt, ja, så var den jo stilfærdig, og det er forståeligt, og det skal ikke bebrejdes statsministeren. Den var stilfærdig angående den indenrigske situation, angående økonomi, skatter o. s. v. Den bebudede fremsættelse af nogle lovforslag, deriblandt selvfølgelig kildeskatten og noget lignende. Men den sagde jo i grunden ikke noget klart, noget tydeligt eller noget med perspektiv om, hvad der i grunden skal ske fremover. Hvad skal der ske, efter at vi har fået forårets skattebuketter, efter at vi har fået en del af det af regeringen tilstræbte kasseoverskud, og efter at meromsen er havareret?

Ja, nu har jeg godt hørt, at den højtærede statsminister monotont gentager, at meromsen skam ikke er havareret, den er i bedste orden, alt det tekniske arbejde er gjort, og den kunne sådan set træde i kraft i morgen, hvis bare der var den fornødne vilje i folketinget. Derom må jeg nu sige, at jeg har indtryk af, at den højtærede statsminister af en eller anden grund betjener sig af noget, man engang i min ungdom kaldte Coués metode. Coué var en fransk læge, som havde den opfattelse, at hvis de syge blot sagde til sig selv: dag for dag bliver vi raskere, så blev de også raskere. Det siges, at der var

en patient, der engang forsøgte det; han havde fået det råd af sin læge, som var tilhænger af Coué, at han skulle sige: „Sydens sol har skinnet på mig og gjort mig rask“, og så påstås det, at manden til sidst døde af solstik. Men jeg kan ikke garantere for, at det virkelig skete sådan. Jeg kan kun sige, at uanset hvor tit den højtærede statsminister påstår, at meromsen er klar, at lovforslaget i orden, at alt er undersøgt, og at det kan vedtages i morgen, hvis viljen er der, så kan det ikke lade sig gøre, for det er aldeles ikke tilstrækkeligt undersøgt. Det er ikke tilstrækkeligt gennemarbejdet. Det er ikke overvejet, om det overhovedet er en fornuftig skatteform, eller om man skulle vælge en anden, hvis man skal have en udvidelse af forbrugsbeskatningen. Jeg må måske minde den højtærede statsminister om, at hans partifæller i Sverige, som i mange år har arbejdet med dette problem, er blevet bange og ikke har gennemført nogen meroms. Jeg tror, statsministeren skulle undersøge, hvorfor hans partifæller i Sverige nøler; så kan det være, at han også bliver lidt mindre begejstret for denne nye opfindelse.

Men hvorom alt er, meromsen kommer ikke nu, den kommer ikke inden for en overskuelig fremtid, den kan ikke løse regeringens problemer med kasseoverskudet, og den kan ikke klare finansieringen af de kommende store offentlige opgaver. Man må finde på noget andet. Så bliver det selvfølgelig et spørgsmål, om vi skal have nye skatter, men jeg har forstået, at regeringen er blevet noget betænkelig af den grund, at de vise mænd har advaret mod nye skatter lige i dette øjeblik og har givet udtryk for, at konjunkturerne meget vel kan arte sig sådan, at der kan komme arbejdsløshed i hvert fald i byggefagene. Jeg tillader mig at tro, at jeg selv tidligere fra denne talerstol har sagt, at hvis man ikke er forsigtig, så kan det gå galt i denne del af erhvervslivet.

Regeringen fik jo ikke sit kasseoverskud på de 1.200 millioner kr., den fik slet ikke et kasseoverskud på 2 milliarder, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen mente den skulle have; men den fik jo da et kasseoverskud, og det ser altså ud til, at den mener, at den ikke kan regne med at få det forøget i den resterende del af finansåret.